31.1.2023

Talousvaliokunta

Valtiovarainministeriön vastine hallituksen esityksestä eduskunnalle sähköalan ja fossiilisten polttoaineiden alan väliaikaisia voittoveroja koskevaksi lainsäädännöksi HE320/2022 vp annettuihin lausuntoihin

Valtiovarainvaliokunnan verojaosto on pyytänyt valtiovarainministeriön vastinetta hallituksen esityksestä HE 320/2022 vp verojaostolle annettuihin lausuntoihin. Valtiovarainministeriö esittää lausuntonaan seuraavaa.

Tuottokertymä ja soveltamisaika

Lausunnoissa on laajasti kommentoitu hallituksen esityksessä ehdotetun voittoveron tuottokertymää ja erityisesti sen suhdetta esityksen taustalla olleen EU-asetuksen tuottokattoon. Lausunnoissa hallituksen esityksessä ehdotettua voittoveroa on yleisesti pidetty ankarana, sillä sen tuottoarvio on merkittävästi korkeampi, kuin mitä EU-asetus edellyttää kerättävän markkinatulojen ylärajan ylittävältä osin. Lisäksi lausunnoissa on kritisoitu sitä, että hallituksen esityksessä ehdotettu kertaluonteinen voittovero on merkittävästi ankarampi kuin Suomen naapurivaltioissa tehtävät toimet. Erityisesti lausunnoissa on kommentoitu hallituksen esityksessä ehdotetun voittoveron kireyttä suhteessa Ruotsissa valmisteilla olevaan tuottokattomalliin. Useassa lausunnossa on lisäksi kiinnitetty huomiota hallituksen esityksessä ehdotetun voittoveron soveltamisaikaan ja pidetty ongelmallisena, että veroa kannettaisiin pidemmältä ajanjaksolta (yhdeltä verovuodelta) kuin EU-asetus edellyttää (1.12.2022-30.6.2023). Lausunnoissa on ehdotettu soveltamisajan lyhentämistä siten, että veroa kannettaisiin vain 30.6.2023 asti. Lisäksi muutamassa lausunnossa katsottiin, että veroa ei tulisi kantaa lainkaan niiltä kuukausilta, joilta kuukausikohtainen sähkön hinta jäisi alle tietyn rajan (esim. Metsäteollisuus ry, 180 euroa/MWh, Suomen Tuulivoimayhdistys ry, 83,5 euroa/MWh).

Valtiovarainministeriö toteaa, että ehdotetun voittoveron verotason mitoituksessa on huomioitu kansallinen tavoite leikata sähköntuottajien voittoja sekä EU-asetuksen mukainen tuottokatto niin, että ehdotettava vero leikkaisi kunkin asetuksen piirissä olevan sähköntuottajan verolla vähennettyjä tuloja riittävällä varmuudella vähintään yhtä paljon kuin EU-asetuksen mukainen tuottokatto. Ehdotus on valmisteltu tilanteessa, jossa toteutuneet sähkön hinnat ja tulevaa hintaa ennustavat futuurihinnat olivat erittäin korkealla tasolla. Ehdotetussa verotasossa huomioitiin joulukuussa 2022 sähkön toteutuneet hinnat ja futuurihinnat. Sittemmin toteutuneet hinnat ja futuurihinnat ovat olleet selvästi arvioitua matalammat. Tästä syystä ehdotettu voittovero todennäköisesti leikkaa sähköntuottajien tuloja enemmän kuin sellainen vero, jolla markkinatuloja olisi leikattu vain 180 euron/MWh ylittävältä osalta. Näin ollen valtiovarainministeriö katsoo, että tavoite siitä, että

tuottokattoasetuksen piirissä olevan sähköntuottajan tuloja leikataan vähintään yhtä paljon kuin EU-asetuksen mukainen tuottokatto, voitaisiin saavuttaa selkeästi alemmallakin verotasolla.

Verotason arvioinnissa tulee kuitenkin huomioida myös kansallinen tavoite leikata sähköalan voittoja ja mahdollinen tarve rahoittaa sähkön hinnan noususta johtuneita tukitoimia nyt ehdotettavalla kertaluonteisella voittoverolla. Matalammat toteutuneet ja futuurihinnat ovat johtaneet myös ehdotetun voittoveron verotuottoarvion alentumiseen hallituksen esityksen mukaisesta 0,5–1,3 miljardista eurosta. Nykyinen arvio ehdotetun veron verotuotosta on noin 0,3 – 0,4 miljardia euroa.

Ehdotetun veron soveltamisajasta valtiovarainministeriö toteaa, että verovuosikohtainen verotus on yhdenmukainen yleisen tuloverotussääntelyn kanssa. Ehdotetun kertaluonteisen voittoveron perusajatuksena on ollut, että se on toteutettavissa mahdollisimman pitkälle yleisessä tuloverotuksessa noudatettujen menettelyjen mukaisesti. Keston rajoittaminen lisäisi ehdotetun voittoveron monimutkaisuutta, tekisi mallista hallinnollisesti raskaamman ja vaatisi todennäköisesti lisäsääntelyä tietyistä veron teknisistä yksityiskohdista. Lisäksi vuotta lyhyempi kesto tulisi huomioida ehdotetussa laskennallisessa verovapaassa tuottoprosentissa. Hallituksen esityksessä todetaan, että voittoveron soveltaminen koko verovuoteen 2023 kompensoisi riittävällä varmuudella sen, että voittoveroa ei sovellettaisi asetuksen mukaisesti joulukuusta 2022, jolloin sähkön hinta on ollut selkeästi korkeampi kuin se futuurien perusteella vuoden 2023 jälkimmäisellä puoliskolla tulisi olemaan. Vaikka sähkön hintatasoissa ja ennusteissa tapahtuneet muutokset mahdollistaisivat sinänsä sen, että lyhyemmälläkin soveltamisajalla voitaisiin kerätä tuottokattoa vastaava tuotto, valtiovarainministeriö katsoo, että asetuksen tuottokattoa pidempi soveltamisaika olisi perustellumpaa huomioida verotasossa kuin itse soveltamisajassa, jos tuottokertymää nähtäisiin tarpeelliseksi sovittaa enemmän EU-asetuksen tuottokaton vähimmäisvaatimusten mukaiseksi.

Ehdotuksen vaikutus investointeihin

Useissa lausunnossa on nostettu esiin ehdotetun voittoveron mahdolliset vaikutukset energia-alan investointeihin ja Suomen kilpailukykyyn.

Kuten hallituksen esityksessä todetaan, sähköalan voittovero vähentäisi sähköalan yrityksille kertyviä voittoja kertaluonteisesti. Koska omalle pääomalle lasketun kymmenen prosentin tuottoa vastaava sähköliiketoiminnan tuotto olisi verovapaata ja voittovero koskisi ainoastaan yhtä verovuotta 2023, sähköalan voittoverolla ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta sähkön tuotannon uusiin investointeihin. Vanhojen investointipäätöksien voidaan puolestaan arvioida perustuneen pääosin alhaisempiin hintaodotuksiin kuin viime aikoina toteutuneet sähkön hinnat eikä verolla olisi siten merkittävää vaikutusta myöskään käynnistyneisiin investointihankkeisiin. Koska verolla ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta sähköntuotannon investointeihin, sillä ei arvioida myöskään olevan merkittävää vaikutusta energiaintensiivisen teollisuuden kilpailukykyyn.

Valtiovarainministeriö kuitenkin katsoo, että veron jatkamisella voisi olla negatiivinen vaikutus Suomen houkuttelevuuteen investointikohteena.

Ehdotuksen sisäisen sähköliiketoiminnan soveltamisraja konsernitilanteissa

Useammassa lausunnossa on kommentoitu sisäisen sähköliiketoimintaa koskevan rajauksen konsernimääritelmää ja pidetty konserniavustuslain soveltumisedellytyksiin, ja erityisesti 90 %:n omistusvaatimukseen kytkeytyvää rajausta liian tiukkana. Lausunnoissa on katsottu, että soveltamisrajana tulisi käyttää verotusmenettelylain 31 §:n mukaista konserniyhteysmääritelmää eli 50 %:n omistusrajaa.

Valtiovarainministeriö toteaa, että konsernin sisäistä sähkönmyyntiä koskevan poikkeuksen tarkoituksena on erityisesti se, että vero kohdistuu vain konsernin ulkopuolelle myytyyn sähköön. Valmistelun yhteydessä soveltamisrajaksi asetettiin konserniavustuslain mukainen 90 prosentin omistusvaatimus. Taustana asetetulle omistusrajalle oli se, että konsernin sisäistä sähköliiketoimintaa koskeva rajaus on poikkeus tuloverotuksen perusteena olevasta erillisyhtiöperiaatteesta, jossa yhtiön tuloverotuksessa lähtökohtaisesti huomioidaan vain yhtiön omat tulot ja menot. Tätä taustaa vasten omistusraja asetettiin yhtenäiseksi niiden edellytysten kanssa, joilla tuloverotuksessa muutenkin voi tasata tulosta konserniyhtiöiden välillä.

Valtiovarainministeriö toteaa kuitenkin, ettei se näe verojärjestelmän johdonmukaisuuden kannalta välttämättömänä, että sisäisen sähköliiketoiminnan soveltamisraja konsernitilanteissa on täysin yhteneväinen konserniavustuslain soveltamisedellytysten kanssa. Erityisesti valtiovarainministeriö katsoo, että omistusrajan alentamiselle 50 prosenttiin ei ole estettä. Lakiesityksen muuttaminen tältä osin olisi siten perusteltua ja valtiovarainministeriö tulee lausunnossaan ehdottamaan tätä myös valtiovarainvaliokunnalle.

Verovapaan osuuden määrittäminen oman pääoman mukaan

Useassa lausunnossa esitettiin, että verovapaan osuuden määrittäminen oman pääoman 10 prosentin tuoton mukaan johtaisi voittojen verottamiseen myös normaaleilla sähkön hinnoilla. Lisäksi useassa lausunnossa esitettiin, että verovapaan osuuden määrittämisessä tulisi huomioida oman pääoman lisäksi vieras pääoma. Useassa lausunnossa tuotiin myös esille, että sähköliiketoiminnan oma pääoma on ongelmallinen verovapaan osan määrittämiseksi siksi, että sen suuruuteen vaikuttavat muun muassa yrityskohtaiset kirjanpitokäytännöt sekä johdannaisten arvostaminen.

Lausuntokierroksella olleessa hallituksen esityksen luonnoksessa verovapaan voiton määrittävä oman pääoman tuottoprosentti oli asetettu viiteen, jolloin tuottoprosentti olisi heijastanut suhteellisen hyvin osakkeiden tuottovaatimusta viime vuosina, jolloin korkotaso on ollut matala. Lausuntokierroksen jälkeen verovapaan osan määrittävää oman pääoman tuottoprosenttia nostettiin kymmeneen. Toteutetun tuottoprosentin nostamisen voi katsoa vähentävän huolia kertaluonteisen veron negatiivisista vaikutuksista uusiin investointeihin. Oman pääoman tuottoprosentin nostamista voidaan perustella sillä, että korkotaso on noussut aiemmista vuosista ja sillä, että uusien sähköntuotannon investointien kannattavuuteen voi liittyä keskimääräistä enemmän ns. systemaattista riskiä, jota investoijat eivät voi hajauttaa pois, minkä vuoksi näiden korkeariskisempien investointien vaadittava pääoman tuotto on keskimääräistä korkeampi. Tuottoprosentin kasvattaminen edelleen kasvattaisi riskiä, että tuottoasetuksen piirin kuuluvien kalleimpien tuotantomuotojen (esim. biomassa ja turve) voittoja ei leikattaisi asetuksen näkökulmasta riittävästi.

On totta, että voittoveron piirissä olisi todennäköisesti yhtiöitä myös silloin, kun sähkön hinta olisi energiakriisiä edeltävällä ns. normaalilla tasolla. Tällöin veron piirissä olisi todennäköisesti erityisesti vanhoja vesi- ja ydinvoimaloita, joissa sekä sähkön tuotantokustannus että sitoutunut pääoman määrä ovat suhteellisen matalia. Vanhojen vesi- ja ydinvoimalaitosten kannattavuutta normaalitilanteessa on nostanut myös päästökauppajärjestelmään tehdyt merkittävät kiristykset viime vuosina. On huomattava, että erityisesti vesivoimalle kertyy myös nk. puhtaita voittoja eli pääomakustannuksen ylittäviä tuottoja, sillä vesivoiman tuotantokapasiteettia ei voida juuri lisätä, eikä tuotantokustannuksiltaan yhtä edullista säätövoimaa ole tarjolla.

Verovapaa osuus olisi periaatteessa mahdollista määrittää myös niin, että tuottoprosenttia sovellettaisiin oman pääoman lisäksi korolliseen vieraaseen pääomaan, jolloin asetettava tuottoprosentti voitaisiin määrittää käyttäen arvioita riskittömästä korosta ja yhtiöiden lainoihin ja osakkeisiin liittyvästä markkinariskipreemiosta sekä yhtiöiden keskimääräistä pääomarakennetta. Tässä mallissa korkomenojen ei kuitenkaan olisi perusteltua olla enää verovähennyskelpoisia, jotta ne eivät tulisi huomioiduksi kahteen kertaan. Koko sitoutuneelle pääomalle lasketun tuottoprosentin tulisi olla lähtökohtaisesti oman pääoman tuottoprosenttia matalampi heijastaen sijoitetun korollisen vieraan ja oman pääoman keskimääräistä kustannusta. Tämä tapa vastaisi joissain lausunnoissa ehdotettua keskimääräistä pääomakustannusta (WACC). Jos tuottoprosentti pidettäisiin vieraan pääoman huomioinnin jälkeenkin hallituksen esityksessä ehdotetulla tasolla, kasvattaisi tämäkin riskiä siitä, että tuottoasetuksen piirin kuuluvien kalleimpien tuotantomuotojen (esim. biomassa ja turve) voittoja ei leikattaisi asetuksen näkökulmasta riittävästi. Lisäksi, jos muutoksen haluttaisiin olevan verotuottoneutraali, tulisi verotasoa nostaa.

Verovapaan osuuden määrittäminen korolliselle vieraalle pääomalle ja omalle pääomalle yhteensä soveltaen samaa keskimääräistä tuottoprosenttia kaikille yhtiöille, voisi olla edullinen vanhoja tuotantolaitoksia omistaville yhtiöille, mutta kireä uudemmille investoinneille. Tämä johtuu siitä, että keskimääräiseen tuottoprosenttiin ja keskimääräiseen pääomarakenteeseen perustuva malli ei huomioisi yhtiöiden välisiä eroja vieraan pääoman kustannuksissa eikä sitä, että uusissa investoinneissa vaadittavan oman pääoman osuus voi olla korkeampi. Lähtökohtaisesti voitaneen ajatella, että yhtiöt ovat optimoineet rahoitusrakenteensa minimoidakseen pääomakustannuksensa, jolloin yhtä vuotta koskevan veron verovapaan osuuden määrittäminen todellisten korkokulujen ja oman pääoman tuottoprosentin avulla pitäisi johtaa mahdollisimman yhdenmukaiseen kohteluun.

Keskimääräiseen vieraan ja oman pääoman tuottoprosenttiin perustuva malli saattaisi muodostaa myös ongelmakohdan Mankala-yhtiön osakkaille, sillä Mankala-yhtiön osakkaat eivät saisi laskennallista verovapaata osuutta Mankala-yhtiön korolliselle vieraalle pääomalle. Mankala-yhtiöt eivät tee lähtökohtaisesti voittoa, vaan myyvät sähköä omakustannushintaan, jossa näkyy ainoastaan vieraan pääoman todelliset korkokulut.

On totta, että yritysten sähköliiketoiminnan kirjanpitokäytännöt, mukaan lukien johdannaisten arvostamiskäytännöt, voivat vaikuttaa sähköliiketoiminnan taseen suuruuteen ja siten myös oman pääoman suuruuteen. Eriävien kirjanpitokäytäntöjen vaikuttaessa koko taseen arvoon, vieraan pääoman huomioiminen verovapaassa osuudessa ei valtiovarainministeriön käsityksen mukaan poista tätä ongelmaa. Kaiken yllä esitetyn perusteella, valtiovarainministeriö ei pidä vieraan

pääoman huomioimista laskennallisen verovapaan tuoton määrittämisessä ongelmattomana tai nykyistä mallia parempana.

Mahdollisesti eriävien kirjanpitokäytäntöjen vaikutusten välttäminen taseen arvoon edellyttäisi sitä, ettei oman tai vieraan pääoman määrää huomioitaisi ollenkaan. Tämä itsessään kiristäisi verotusta, mutta voitaisiin huomioida alentamalla verotasoa. Valtiovarainministeriö katsoo, että kirjanpitokäytäntöjen eroja voisi vaihtoehtoisesti mahdollisesti pyrkiä lieventämään sillä, että varat arvostettaisiin tuottoprosentin laskentaa varten verotuksen nettovarallisuuden laskennassa noudatettavien periaatteiden (laki varojen arvostamisesta verotuksessa) mukaisesti. Valtiovarainministeriö selvittää tätä vaihtoehtoa vielä tarkemmin.

Veron soveltaminen Mankala-rakenteissa

Useissa lausunnoissa on kommentoitu ehdotetun voittoveron soveltumista niin sanotuissa Mankala-rakenteissa. Lausuntojen mukaan voittovero ei kohtele Mankala-rakenteessa tuotettua sähköä tasapuolisesti muiden tuotantoyhtiöiden kanssa. Lausunnoissa katsotaan, että sähköliiketoiminnan omaa pääomaa ei ole lähtökohtaisesti lainkaan Mankala-yhtiön osakasyhtiössä, koska sähköliiketoiminnan varat (esimerkiksi ydinvoimala) ovat Mankala-yhtiön, eivätkä sen osakkaan varoja ja kuuluvat siten vain itse Mankala-yhtiön omaan pääomaan. Lausuntojen mukaan tämä johtaa siihen, että Mankala-rakenteissa, joissa Mankala-yhtiö toimii omakustanneperiaatteen mukaan ja jossa sähköliiketoiminnan voitto syntyy osakkaan tasolla, kohdistuisi vero koko sähköliiketoiminnan voittoon. Lausunnoissa on ehdotettu erilaisia ratkaisuja tämän korjaamiseksi. Osassa lausunnoista ehdotetaan, että Mankala-yhtiön osakkaan omaan pääomaan lisättäisiin 10 % tuottoa laskettaessa Mankala-yhtiön osakkeiden hankintameno. Osassa lausunnoissa puolestaan ehdotetaan, että osakkaan omaan pääomaan lisättäisiin laskennallinen osuus Mankala-yhtiön omasta pääomasta.

Valtiovarainministeriö katsoo, että hallituksen esityksessä ehdotettu veromalli huomioi riittävissä määrin myös Mankala-rakenteet ja sen seikan, että sähköliiketoiminnan voitot syntyvät rakenteessa tyypillisesti eri yritykselle (osakas) kuin missä itse tuotantovarallisuus kuten voimalaitokset (Mankala-yhtiö) sijaitsevat.

Kuten edellä on kuvattu, ehdotetun 10 prosentin tuottorajan tarkoituksena olisi mahdollistaa tuotannollisten investointien pääomakustannusta vastaava verovapaa tuotto ja siten välttää negatiivisia kannusteita sähkön tuotannon investointeihin. Ehdotetussa mallissa pääomakustannus vähennetään todellisten korkokustannusten suuruisena, silloin kuin tuotannolliset investoinnit on rahoitettu vieraalla pääomalla ja ehdotetun kaavamaisella 10 %:lla silloin kuin tuotannolliset investoinnit on rahoitettu omalla pääomalla. Ehdotetussa veromallissa Mankala-osakkaan sijoitus Mankala-yhtiöön eli Mankala-yhtiöiden osakkeet tulisi selkeästi katsoa osaksi sähköliiketoiminnan varallisuutta, jolloin osakkeet näkyvät osakkaan sähköliiketoiminnan taseessa omaisuutena. Jos osakas on rahoittanut sijoituksensa Mankala-yhtiöön, toisin sanoen sijoituksensa sähköliiketoiminnan varallisuuteen omalla pääomalla, otetaan pääoman kustannuksena huomioon 10 %:n suuruinen kaavamainen vähennys. Jos osakas on rahoittanut sijoituksensa Mankala-yhtiöön vieraalla pääomalla, saa osakas vähentää pääoman kustannuksena tälle vieraalle pääomalle maksamansa koron. Tällöin Mankala-yhtiön osakkaan näkökulmasta investointi Mankala-yhtiöön

tulee huomioitua ehdotetun veromallin yleisten periaatteiden mukaisesti. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan myöskään Mankala-yhtiön tasolla syntyvä vieraan pääoman kustannus ei pitäisi jäädä ehdotetussa veromallissa vähentämättä, sillä

valtiovarainministeriö katsoo, että lausunnoissa ehdotetut korjaukset voisivat johtaa siihen, että Mankala-osakkaan verotuksessa saman pääoman kustannus tulisi huomioitua veropohjassa vähennyksenä kahteen kertaan. Kuten yllä on kuvattu, sijoitus Mankala-yhtiöön tulisi näkyä osakkaan sähköliiketoiminnan varana ja sijoituksen rahoittamiseen käytetyt varat joko osakkaan sähköliiketoiminnan omassa tai vieraassa pääomassa. Tällöin sijoitukseen käytetyn pääoman kustannus tulee mallissa huomioitua ilman lausunnoissa ehdotettua lisäystä. Tätä voi hahmottaa seuraavalla yksinkertaisella esimerkillä:

- *Mankala-osakkeiden hankintameno 100, sisältyy osakkaan sähköliiketoiminnan varoihin*
- *Osakas rahoittanut tämän omalla pääomalla 100, sisältyy osakkaan sähköliiketoiminnan omaan pääomaan.*
- *Jos Mankala-osakkeiden hankintameno tai osuus Mankala-yhtiön omasta pääomasta lisättäisiin sähköliiketoiminnan oman pääoman määrään, saisi osakas sijoitukselleen Mankala-yhtiöön laskennallisen tuoton verovapaasti kahteen kertaan.*

Lopuksi valtiovarainministeriö toteaa, että verotus on lähtökohtaisesti aina luonteeltaan jossain määrin summaarista ja kaavamaista. Yleistä, laajaan verovelvollisjoukkoon soveltuvaa veroa ei voida rakentaa siten, että se ottaa huomioon jokaisen yksittäisen verovelvollisen erityispiirteet kuten erilaiset liiketoimintamallit sekä erilaiset rahoitusrakenteet ja -järjestelyt. Valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotettu voittovero ottaa asianmukaisesti ja riittävällä tasolla huomioon erilaiset sähkön tuotantorakenteet, kuten Mankala-tuotannon. Koska ehdotettu vero kohdistuu sähköliiketoiminnan voittoon, ei se lähtökohtaisesti kohdistu omakustanneperiaatteella toimivaan Mankala-yhtiöön. Mankala-osakkaan tasolla vero ei puolestaan kohdistu osakkaan tai sen konsernissa kulutettuun sähköön vaan ainoastaan siihen sähköön, joka myydään konsernin ulkopuolelle.

Syöttötariffit

Tuulivoimayhdistys tuo lausunnossaan esille, että hallituksen esityksessä on jätetty huomioimatta, että sähkön hinta näyttää tänä vuonna laskevan alle tuotantotuen (ns. syöttötariffi) maksurajan ja, että tuotantotukea saavat voimalaitokset ovat viime vuosikymmenen teknologiaa, eivätkä ne olisi kannattavia ilman syöttötariffia. Yhdistys esitti, että ehdotettavassa laissa säädetään selvästi, että takuuhinnan tuottamaa tulosta ei sisällytetä sähköliiketoiminnan tulokseen tätä veroa laskettaessa.

Valtiovarainministeriö katsoo, että syöttötariffi ja sähköalan väliaikainen voittovero eivät ole kytköksissä toisiinsa, vaan voittovero kohdistuu kaikkiin tuotantomuotoihin ja niistä saatuihin voittoihin tulon lähteestä riippumatta. Valtion maksamat tuet ja avustukset ovat myös normaalissa tuloverotuksessa lähtökohtaisesti veronalaista tuloa. Koska vero kohdistuu ainoastaan voittoon, joka ylittää 10 prosentin tuoton omalle pääomalle, vero ei kohdistu kannattamattomaan tuotantoon. Tuotantotuen sisällyttämättä jättäminen sähköliiketoiminnan tuloksen ulkopuolelle veroa

laskettaessa voisi valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan olla valtiontukinäkökulmasta ongelmallinen, koska voittovero olisi EU-asetuksen vähimmäistasoa laajempi.

Vanhojen tappioiden huomioiminen

Joissakin lausunnoissa on katsottu, että veron laskentapohjassa tulisi ottaa huomioon aiempien vuosien tappioita. Valtiovarainministeriö viittaa tappioiden vähentämisen osalta hallituksen esityksessä esitettyyn. Kyseessä on kertaluonteinen yhteen verovuoteen kohdistuva vero eikä veron taustalla oleva EU-asetuksen tuottokatto mahdollista aiempien vuosien tappioiden huomioon ottamista.

Arvioinnissa on syytä ottaa huomioon myös kertaluonteisen veron hallinnollinen toteutettavuus. Aiempia tappioita ei ole verotusta varten erikseen määritelty sähköliiketoiminnalle, jolloin niiden määrittäminen vaatisi käytännössä verotettavan tuloksen laskennan useammalta vuodelta yhden verovuoden kertaluonteisen veron määrittämistä varten.

Jari Salokoski
Hallitusneuvos

Jussi Kiviluoto
Finanssiasiantuntija